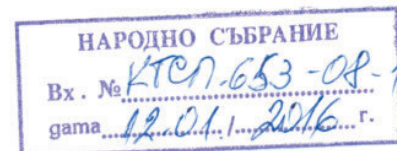

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 026/11.01.2016 г.

**ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА ПРИ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

На Ваш изх. № КТСП – 653-08-1/ 05.01.2016 г.

Относно: Проект на Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

Във връзка с обсъждането на проекта на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност представяме на Вашето внимание

ПОЗИЦИЯ

**на Асоциация на индустриалния капитал в България
по проекта на Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност**

Законопроектът е много **навременен и необходим**. Той ще даде възможност да се преодолее непрекъснатото издаване на нормативни актове, които фактически ограничават решаването на въпросите относно заетостта на българския пазар на труда. Постига се обединяване на действащата нормативна уредба в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, която е разпокъсана в различни по характер нормативни актове. Постига се целта в отделен нормативен акт цялостно да бъдат уредени обществените отношения, свързани със законната трудова миграция и трудовата мобилност и в който да бъде пренесена съответната част от сега действащия ЗНЗ и подзаконовни актове към него, доразвиващи отделни негови разпоредби, и да бъдат въведени последващите нови актове на ЕС. Постига се хармонизиране на българското законодателство в областта на свободното движение на работници и заетостта на чужденци–граждани на трети държави, на територията на Република България с *Директива 2014/54/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници, Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници и Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година, относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътреинкорпоративен трансфер*. По този начин се спазва и срока за въвеждане на директивите в националните законодателства, който изтича в средата на първата половина на 2016 г.

Същевременно смятаме, че изискването, което се въвежда с чл.18, ал.3 от Закона, а именно: „*брутната работна заплата, посочена в трудовия договор на работника-чужденец от трета държава, е най-малко 3 пъти по-висока от средната работна заплата в Република България съгласно наличните данни за последните 12 месеца преди сключване на трудовия договор*“, е прекомерно и значително завишено. Директива 2009/50ЕО определя минимален праг на брутната годишна заплата за наемане на висококвалифицирани специалисти от трети страни не по-малко от 1.5 пъти средната годишна работна заплата (СРГЗ) в съответната държава, като дори определя възможност при искане за дерогация от съответната държава този праг да бъде понижен до 1.2 пъти от СРГЗ за страната. По-високи изисквания за минимално възнаграждение на висококвалифицираните специалисти от трети страни е необосновано и по никакъв начин не е съобразено с реалностите на пазара на труда в България. Известен факт е, че в България възнагражденията са сред най-ниските в ЕС и очевидно, че заплахата от дъмпинг (внос на по-евтина работна ръка при наличие на подходяща в страната) съответно е най-ниска у нас. Необяснимо защо, вместо да се насочим към минималното изискване на съюзното законодателство – праг от 1.2 СРГЗ, в законопроекта е предложен два пъти и половина по-висок праг?! Това е едно абсолютно некореспондиращо с целите и напълно ненужно и безсмислено утежнение. Този праг обезсмисля разпоредбата за внос на висококвалифицирани специалисти от трети страни при облекчени условия т.к. на практика ненужно я прави приложима в изключително тесен диапазон.

Считаме, че адекватното и работещо решение би било да въведе праг от 1.5 СРГЗ за съответната икономическа дейност, но не по-малко от 1.2 от СРГЗ за страната. Или, алтернативно, ако горното се прецени за трудно за администриране – 1.5 от СРГЗ за страната.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ